Nr. L 142/24 De Europæiske Fællesskabers Tidende 30.6.70

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) nr. 1251/70

af 29. juni 1970

om arbejdstagerens ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse dér

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS KOMMISSION HAR

under henvisning til bestemmelserne i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, navnlig artikel 48, stk. (3), litra d). og artikel 2 i protokollen om storhertugdømmet Luxembourg,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[1],

og ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968[2] og Rådets direktiv nr. 68/360/EØF af 15. oktober 1968[3] i forbindelse med en række fremadskridende foranstaltninger er det blevet muligt at sikre arbejdskraftens frie bevægelighed; af retten for beskæftigede arbejdstageres ophold følger automatisk den i traktaten anerkendte ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse der: der skal fastsættes betingelser for, hvorledes der kan gøres brug af denne ret:

Rådets nævnte forordning og direktiv indeholder bestemmelser om arbejdstageres ret til at opholde sig på en medlemsstats område for at have beskæftigelse dér: retten til at blive boende, der er nævnt i traktatens artikel 48, stk. (3), litra d), betyder herefter, at arbejdstageren har ret til at blive boende på en medlemsstats område, efter at han er ophørt med at have beskæftigelse dér:

arbejdskraftens bevægelighed inden for Fællesskabet indebærer, at arbejdstagerne skal kunne tage beskæftigelse i flere medlemsstater efter hinanden uden af den grund at få ulemper;

det er først og fremmest vigtigt at sikre arbejdstageren, der bor på en medlemsstats område, retten til at blive boende på dette område, når han ophører med at have beskæftigelse dér på grund af at have nået pensionsalderen eller på grund af varig uarbejdsdygtighed; denne ret skal imidlertid også sikres for den arbejdstager, som efter en vis tids beskæftigelse og bopæl på en medlemsstats område tager lønnet beskæftigelse på en anden medlemsstats område, men har bevaret sin bopæl på førstnævnte medlemsstats område;

ved fastsættelse af betingelserne for, at retten til at blive boende kan skabes skal der også tages hensyn til de grunde, der har medført, at beskæftigelsen er ophørt på vedkommende medlemsstats område, navnlig forskellen mellem den normale, forudselige afslutning af erhvervsmæssig beskæftigelse, når aldersgrænsen nås, og indtrædende uarbejdsdygtighed, som i utide og uforudseligt medfører beskæftigelsens ophør; der skal gælde særlige betingelser, hvor beskæftigelsen ophører på grund af en arbejdsulykke eller erhvervssygdom, og hvor arbejdstagerens ægtefælle er eller har været statsborger i vedkommende medlemsstat;

en arbejdstager, skal ved afslutningen af sin erhvervsmæssige beskæftigelse have tilstrækkelig tid til at træffe bestemmelse om, hvor han vil tage endelig bopæl:

når arbejdstageren benytter sig af retten til at blive boende, indebærer det, at også hans familiemedlemmer omfattes af denne ret: familiemedlemmerne skal have ret til at blive boende i tilfælde af arbejdstagerens død under hans erhvervsmæssige beskæftigelse også herom kræves særlige bestemmelser:

de personer, der har ret til at blive boende i beskæftigelseslandet, skal behandles på samme måde som den indenlandske arbejdskraft, der har afsluttet deres erhvervsmæssige beskæftigelse,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bestemmelserne i denne forordning gælder for en medlemsstats statsborgere, der har været beskæftiget som arbejdstagere på en anden medlemsstats område, samt for deres familiemedlemmer som fastsat i artikel 10 i Rådet forordning (EØF) nr. 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet.

[1] EFT nr. 665 af 5.6.1970, s. 16.
[2] EFT nr. L 251 af 19.10.1968, s. 2.
[3] EFT nr. L 251 af 19.10.1968, s. 13.

Artikel 2

1. Følgende arbejdstagere har ret til at blive boende på en medlemsstats område:

a) den arbejdstager, som på det tidspunkt, hvor han ophører med sin beskæftigelse, har nået den alder, der i denne stats lovgivning er foreskrevet som betingelse for at oppebære alderspension, og dér har haft beskæftigelse i de sidste 12 måneder og mindst tre år har haft fast ophold der;

b) den arbejdstager, der, efter i mere end 2 år uafbrudt at have haft fast ophold på denne medlemsstats område, ophører med at have lønnet beskæftigelse som følge af varig uarbejdsdygtighed.

Hvis denne uarbejdsdygtighed skyldes arbejdsulykke eller erhvervssygdom, der giver ret til en pension, som helt eller delvist udredes af en af denne medlemsstats institutioner, stilles der ingen betingelser om opholdets varighed;

c) den arbejdstager, der efter 3 års beskæftigelse og fast bopæl på denne medlemsstats område har lønnet beskæftigelse på en anden medlemsstats område, men bibeholder sin bopæl på den første medlemsstats område, hvortil han som regel vender hjem dagligt eller mindst en gang ugentligt.

Beskæftigelseperioder på den anden medlemsstats område betragtes med hensyn til erhvervelse af de ovenfor under a) og b) nævnte rettigheder som beskæftigelsesperioder på den medlemsstats område, hvor arbejdstageren har sin bopæl.

2. Betingelserne for varigheden af fast bopæl og beskæftigelse som fastsat i stk. 1 a) og betingelserne om varigheden af fast bopæl som fastsat i stk. 1 b) kræves ikke opfyldt, hvis arbejdstagerens ægtefælle er statsborger i vedkommende medlemsstat eller har mistet statsborgerret i denne stat ved indgåelse af ægteskab med denne arbejdstager.

Artikel 3

1. En arbejdstagers familiemedlemmer, som omfattes af denne forordnings artikel 1, og som bor sammen med denne på en medlemsstats område, har ret til fortsat at blive boende der, hvis arbejdstageren efter artikel 2 har erhvervet ret til at blive boende på denne medlemsstats område, og de har også denne ret efter arbejdstagerens død.

2. Hvis arbejdstageren i øvrigt er afgået ved døden under sin erhvervsmæssige beskæftigelse og før opnåelse af ret til at blive boende på vedkommende medlemsstats område, har familiemedlemmer ret til fortsat at blive boende der på betingelse af:

- at arbejdstageren ved sin død har opholdt sig på denne medlemsstats område uafbrudt i mindst 2 år;
- eller er afgået ved døden som følge af en arbejdsulykke eller af en erhvervssygdom;
- eller den overlevende ægtefælle er statsborger i opholdsstaten eller har mistet statsborgerskab i denne stat ved indgåelse af ægteskab med denne arbejdstager.

Artikel 4

1. Varigheden af fast ophold som nævnt i artikel 2, stk. 1, og i artikel 3, stk. 2, kan attesteres ved benyttelse af ethvert i opholdslandet anvendt bevismiddel. Den berøres hverken af midlertidigt fravær, der ikke overstiger ialt 3 måneder pr. år, eller af længere fravær på grund af aftjening af værnepligt.

2. Perioder af uforskyldt arbejdsløshed, der er behørigt attesteret af vedkommende arbejdsformidlingskontor, og fravær på grund af sygdom eller ulykke betragtes som beskæftigelsesperioder i henseende til artikel 2, stk. 1.

Artikel 5

1. For udøvelse af retten til at blive boende har vedkommende en frist på 2 år regnet fra det tidspunkt, hvor retten er opnået i henhold til artikel 2, stk. 1 a) og b), og artikel 3. Han kan inden for denne periode forlade medlemsstatens område, uden at hans ret til at blive boende berøres heraf.

2. Der kræves ingen formaliteter opfyldt af den person, der skal udøve retten til at blive boende.

Artikel 6

1. Personer, der hører under denne forordning, har ret til opholdstilladelse, som

a) skal udstedes eller forlænges gratis eller mod betaling af et beløb, der ikke overstiger det gebyr, indenlandske boorgere betaler for udstedelse eller forlængelse af identitetskort;

b) skal gælde for hele området i den udstedende medlemsstat;

c) skal have gyldighed i mindst 5 år og kunne forlænges uden videre.

2. Afbrydelser i ophold, som ikke overstiger 6 på hinanden følgende måneder, berører ikke opholdstilladelsens gyldighed.

Artikel 7

Retten til ligebehandling som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 gælder også for personer, som omfattes af denne ordning.

Artikel 8

1. Denne forordning berører ikke en medlemsstats ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, som stiller statsborgere fra andre medlemsstater gunstigere.

2. Medlemsstaterne skal fremme fornyet adgang til deres område for arbejdstagere, som har forladt dette efter i lang tid at have haft fast bopæl og beskæftigelse der, og som ønsker at vende tilbage dertil, når de har nået pensionsalderen eller er blevet varigt uarbejdsdygtige.

Artikel 9

1. Under hensyn til udviklingen i den demografiske situation i storhertugdømmet Luxembourg kan Kommissionen efter andragende fra denne stat fastsætte andre bestemmelser for udøvelse af retten til at blive boende på luxembourgsk område end fastsat i denne forordning.

2. Inden 2 måneder efter modtagelsen af andragendet, forsynet med alle nødvendige oplysninger, skal Kommissionen træffe begrundet beslutning.

Kommissionen giver storhertugdømmet Luxembourg meddelelse om denne beslutning og underretter de andre medlemsstater herom.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 1970.

På Kommissionens vegne

Jean REY

Formand